

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΥΤΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇς Δε χρ. 10

Ἀρχεται ὑπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνοῦ.

ΑΓΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Ἑλληνας, Ρῶσοι, Ἰάπωνες).
— Πῶς ἐνεργοῦσι κατ' ἡμῶν οἱ Ρωμοῦνοι —
Βουλγαρικαὶ εἰκόνες. — Ἀγγέλματα καὶ
θρόνοι. — Ἡπειρος. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. —
Τελευταῖαι εἰδήσεις.

Ἐπιφυλλίς. (Ἡ ψευδογλωσσολογία ἐν πα-
ραδείγματι ὑπὸ Α. Ν. Σκιά).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 25 Μαΐου 1905.

Τὸ τηλεβόλον τοῦ Τόγου κατέρριψεν εἰς συν-
τρίμματα τὸ μεγαλοπρεπές, ἀλλὰ σαθρὸν οἰ-
κοδόμημα τῆς ῥωσικῆς αὐτοκρατορίας, οὗ
ἑρείσματα ἦσαν ἡ θρησκευτικὴ ὑπόκρισις τῶν
Ποπεδονότσεφ καὶ τῶν μεγάλων δοκῶν ἡ
ἀφιλάνθρωπος αὐθαιρέσις. Στέλος ῥωσικὸς δὲν
ὑπάρχει σήμερον καὶ ἐκ τῶν δύο πνευμάτων,
δι' ὧν μετελάμβανε τῆς παγκοσμίου ζωῆς τὸ
τεράστιον κράτος τῶν Τσάρων καὶ δι' ὧν ἐσ-
κόρπειν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην τὸν φόβον καὶ
τὴν κατὰ πλῆξιν τοῦ μεγαλείου του, ὃ μὲν εἰς,
ὃ ἐν τῇ ἀπωτάτῃ Ἀσίᾳ, ἀπειλεῖται ἐξ ἀναποφύ-
κτου ἐμφράξεως, ὃ δὲ ἕτερος, ὃ τῆς Βαλτικῆς,
κινδυνεύει νὰ πάθῃ τὸν μαρasmus, τὸν ἐκ τῆς
ἀπορίας.

Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ
ἔργα σου!

Πρὸ δύο χιλιάδων καὶ τριακοσίων ὀγδοῆς
ἔτην πέντε ἔτην ἂν ὁμοίως θαλασ-
σίαις στενοῖς ἐπολεμήθῃ ναυμαχία. Καὶ ἐκεῖ
τῆς βίας τὸ κράτος συνέντριψε τοῦ ἀσθενοῦς
ὁ βραχίων. Καὶ ἐκεῖ τῆς ἀλαζονίας ἡ ὀφρὺς
ἐταπεινώθη καὶ τὸ δίκαιον ἐθριμώβευσεν. Καὶ
ἐκεῖ τὸ περιφρονούμενον δίκαιον εὗρεν ἐκδι-
κῆτριαν τὴν ἀρετὴν κατὰ τῆς ἀκολασίας, τὴν
ἀρετὴν, τὴν θάνατον πρόμαχον τῆς ἐλευθε-
ρίας, τὴν ἀρετὴν, ἣν ἡ ἀόρατος χεὶρ τοῦ
ὕψιστου ἐγείρει τιμωρὸν τοῦ υπερφρονούντος
κτηνώδους μεγαλείου.

Πρὸς τοὺς Ἰάπωνας δὲν συγγενεῖται κατ'
οὐδὲνα λόγον τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος. Πρὸς τοὺς
Ρώσους συνδέει αὐτὸ ὁ κοινὸς βωμὸς ἐνὸς καὶ
τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐπὶ χίλια ἔτη, ἐξ ὅτου
ὑπὸ τὰς εὐλογίας καὶ τὰς εὐχὰς Ἑλληνος
μητροπολίτου καὶ Ἑλλήνων ἱερέων συνε-
τρίβοντο ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ Βορυσθένοως τὰ
εἰδωλά τοῦ Περούν καὶ τῶν ἄλλων ἀγρίων
θεοτήτων τῆς βαρβάρου Σκυθίας, Ρῶσοι καὶ
Ἑλληνες τὴν αὐτὴν ἐθρησκείαν πίστειν
καὶ ἐν τῇ πίστει ταύτῃ συνηλπίσαμεν τὰς
αὐτὰς ἐλπίδας ἡσθάνθημεν τὰς αὐτὰς προσ-
δοκίας κοινὴν μορφώσαντες τὴν περὶ τοῦ ὑ-
περκοσμίου βίου ἀντίληψιν, σχεδὸν εἰπεῖν τὰ
αὐτὰ διανοούμενοι περὶ τῆς ἐ-ἰ τῆς γῆς ταύ-
της ὑπάρξεως.

Ἀλλ' ἀπὸ τῶν κοινῶν σκέψεων καὶ αἰ-
σθημάτων ἐχώρισε τοὺς Ρώσους ἀπὸ τῶν Ἑλ-
λήνων ἡ ψευδολογία τῶν Ποπεδονότσεφ καὶ
τῶν Ἰγνάτιεφ ἡ δεσποτικὴ αὐθαιρέσις καὶ ἡ
ἀπαρχὴ ἡ μὴ ἐποτρυνώμενη. Αἱ προ-
αιωνίως ἐλληνικαὶ χώραι ἐτάχθησαν ἐν ἰσῇ
μοίρᾳ πρὸς τὰς ἀγρίας κοιλάδας τῆς Βουλγα-
ρίας καὶ αἱ ἐστὶν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας,
οἷα εἶναι αἱ ἐλληνικαὶ τῆς Ἀνατολῆς χώραι,
εἰλικυὶς τὰ βλέμματα τῆς ρωσικῆς ἀδυνα-
μίας ὡς στόχος νέας σταυροφορίας. Ὅτι
πρὸ ὀκτακοσίων ἐτῶν ἤρχισεν ἐπιχειροῦσα ἡ
μισαλλοδοξία Δύσις κατὰ τοῦ ὀρθοδόξου Βυ-
ζαντίου ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς ἀπελευθερώ-
σεως τοῦ Ἁγίου Τάφου, ὅπως φάσκει εἰς τὸ
ἑπὶ ἐπονομασθέν ἀντιστάσιον τοῦ 1204, ἐπανε-
λάθον οἱ ὁμόδοχοι Ρῶσοι μετὰ τῆς αὐτῆς ἀ-
παράλλακτου λύσεως, ὑπὸ τὰ αὐτὰ τοῦ ψεύ-
δους καὶ τῆς ὑποκρισίας προσήματα, μετὰ τὴν
αὐτὴν ἀναιδῆ χεῖρ τῆς βίας, ὅπου ὁ
σταυρὸς καὶ τὸ Εὐαγγέλιον δὲν ἤρκουσαν νὰ
συγκαλύψωσι τὴν ἀρπαγὴν καὶ τὴν αὐθαι-
ρέσιαν.

Ἠλίθιος εἶναι ὁ μὴ βλέπων ἀπὸ πεντή-
κοντα ἔτην κυρίως σταυροφοροῦσαν τὴν Ρω-

σίαν κατ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν κατὰ τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ ἔθρους.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐπαναληφθῇ ὑπὸ τῶν Ρώ-
σων τὸ ἱστορικὸν κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ κακ-
οῦργημα τῆς Δύσεως παρενέβη τοῦ Μικῆδου
ἡ μεγαλοφυΐα καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν τῆς Ἰαπωνίας
ἡρώων καὶ τῶν νικῶν τῆς τῆς δικαίου, ὅπως
συνάπτει τὰ δύο γεωγραφικὰ ἄκρα τῆς Εὐ-
ρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ἐν τῷ εὐγενεῖ ἐκείνῳ
δεσμῷ τῷ ὑπερέρφ πάσης ἐξ αἵματος συγ-
γενείας, τῷ δεσμῷ τῶν πόθων καὶ τῶν ἱστο-
ρικῶν τάσεων. Οἱ Ἑλληνες ἐνίκησαν ἐν Σα-
λαμῖνι ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθε-
ρίας ὅλης τῆς οἰκουμένης καὶ δὲν καὶ ἂν ἀρι-
στάμεθα οἱ νεώτεροι ἡμεῖς ἀπόγονοι τῆς με-
γαλοφυΐας καὶ τῆς μεγαλοφυΐας τῶν πατέ-
ρων ἡμῶν ἐκείνων, μικροὶ καὶ ἀδύνατοι, ἀμαρ-
τωλοί, ἀλλὰ καὶ ἡδικοῦμενοι, διειρηθήκαμεν
ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν τὴν δύναμιν νὰ θαυμάζω-
μεν τὸ ἡθικὸν μεγαλεῖον καὶ τὴν εὐγένειαν
νὰ χαιρετίζωμεν ἀνεπιβόλους τοὺς ὑπὲρ τῆς
ἐλευθερίας ἐντιμοτάτους ἀγῶνας τῶν ἄλλων.
Ἐν Τσουσίμα οἱ Ἰάπωνες ἐστήσαν τὴν κρη-
πίδα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς
Ἀσίας. Καίπερ τοσοῦτον ἀφιστῶτες εἰδείθη-
σαν οἱ Ἰάπωνες οἱ ἄριστοι καὶ εὐγενέστατοι
καὶ ἐνδοξότατοι μαθηταὶ τῶν Σαλαμινομάχων.

Ἀφῆνομεν εἰς τοὺς ὑπουργοὺς τῶν ἐξωτε-
ρικῶν καὶ τοὺς πρέσβεις ὑποκλινόμενοι νὰ
ἐκφράξωσι τὰς μελιτωμένους παρηγορίας τῶν
πρὸς τὴν πενθούσαν ἐπίσημον Ρωσίαν. Εἰς ἡ-
μᾶς ἔλαχεν ἄλλος κληρὸς, νὰ ἀναζητῶμεν
ὅ,τι αἰσθάνεται ἡ ἐλληνικὴ ψυχὴ, ὅ,τι πάλ-
λει ἡ ἐλληνικὴ καρδιά, ὅ,τι τρέφει ἐν τῇ
ἀγνῇ καὶ ἀνοθεύτῳ ἀπὸ τοῦ ἐπιβεβλημένου
φεύδους διανοίᾳ τοῦ ὁ ἐλληνικὸς λαός.

Τοῦτον ἀντιγράφοντες καὶ τοῦτον ἐρμη-
νεύοντες, ὡς πεποιθήμεν, δὲν ἐπιχαίρομεν,
πολλοὺ γε καὶ δεῖ, ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς τῆς
Ρωσίας. Τοιοῦτον αἰσθητικὸν χυδαῖον εἶναι ἐν-
τελὺς ξένον ἐν τῇ ψυχῇ τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ
θαυρούμεθα βλέποντες, ὅτι καταρρέουσι τὰ
ἀνθρώπινα μεγαλεῖα εἰς τὴν πνὴν τῆς δι-
καισύνης καὶ τῆς ἀληθείας ἄλλὰ πληροῦται
ἡ καρδιά ἡμῶν ἐλπίδος καὶ πίστεως, ὅτι
συντρόφους ἀχωρίστους ἔχοντες τὴν ἀλή-
θειαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, τοὺς δύο τοὺς
ἐπὶ τῆς γῆς ἀντιπροσώπους τοῦ Θεοῦ, οὐδένα
οἱ Ἑλληνες πρέπει νὰ φοβηθῶμεν, οὐδένα
ἄλλον πλὴν τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων.

ΠΩΣ ΕΝΕΡΓΟΥΣΙ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ
ΟΙ ΡΩΜΟΙΝΟΙ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ τοῦ «Ἀγῶνος» δι-
ελάβομεν τὸν ἐν ταῖς ῥωμουνικαῖς βουλαῖς πανηγυ-
ρικὸν ὁρτασμόν τῆς προσφάτου διπλωματικῆς νίκης
τοῦ νεοπύκτου παρὰ τὸν Ἰστρον βασιλείου. Μεταξὺ
τῶν ῥητόρων διελαμψε καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἱατροῦ καὶ
γερογαστροῦ Λεόντη, ὅστις ἀνέγνωσε καὶ πρότεινεν
δι' ἧς οἱ «Ρωμοῖνοι» τῆς Μακεδονίας ἐκφράζουσι
τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Σουλ-
τάνον καὶ τὰς Μεγ. Δυνάμεις, αἵτινες ὑπεστήριξαν
τὴν Ρωμουναίαν ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ.

Ἀναγκάειον δὲ καθορίσασθαι οἷός ἐστιν ὁ Ρωμοῦ-
νος οὗτος γερογαστροῦ Α. Λεόντης, ὁ τὸν ἱατρὸν
μετερχόμενος ἐν Βουκουρεστίῳ.

Κατάγεται ἐξ Ὀχρίδος καὶ ἀφοῦ ἀπέτυχεν ὡς
Ἀσκληπιάδης ἐν ταῖς μεγάλας πόλεσι τῆς Μακε-
δονίας ἐστράφη τὴν εἰς Βουκουρεστίον ἄγουσαν, ὅπως
ἀναζητήσῃ τυχὸν ἰνερῶν σὺν αὐτῇ καὶ πατρίδι.
Εἰς τὸν βωμὸν τῆς νέας ταύτης πατρίδος ἐπέσπευσε νὰ
προσφέρει ὡς θυσίαν τὴν εὐράν τὸ ὄνοματός του
μετατραπέας ἀπὸ «Λεόντης» εἰς Λεόντε. Ἐπὶ τῇ
θυσίᾳ τοῦ ταύτη ἐνημερίθη, ὡς εὐόητον, γενναῖα-
τάτα ὑπὸ τῆς νέας πατρίδος του καταλαβὼν θέσιν
χειροῦργον ἱατροῦ ἐν τινὶ νοσοκομείῳ τοῦ Βουκου-
ρεστίου. ὅσον δὲ ἡμῖν βετο, τοσοῦτον καὶ ἐδιπλασί-
αζε τὸν ἀκαρίφην ζῆλόν του ὑπὲρ τῶν ῥωμο-
νικῶν συμφερόντων.

Τῷ δντι δὲ ἐρησιμοποίησεν ἀριστα τὴν προῦ-
σαν κοινωνικὴν αὐτοῦ περιουσίαν. Ὑπῆρξεν ὁ δημ-
ουργὸς τοῦ μακεδονορρωμουνικοῦ σωματείου, οὗ οἱ
ὁπαδοὶ ἐφύενσαν πέρσι τὸν ἀτυχῆ Λεκάνταν Λα-
ζαρέσκον, συμπατριώτην τοῦ Λεόντη καὶ οὗ οἱ κλά-
δοι ἐκτείνονται εἰς πᾶσαν τὴν Ρωμουναίαν.

Εἰς τὸν σύλλογον τοῦτον αἱ ῥωμουνικαὶ κυβερνή-
σεις παρέσχον ἀπερίοριστον βοήθειαν ὅλων τῶν κλῆ-

δων τῆς διοικήσεως. Νομάρχαι καὶ ἀστυνόμοι, ἀνα-
κριταὶ καὶ δικασταὶ εἶναι δύνανται εἰπεῖν ὑπὸ τὰς
διαταγὰς τοῦ Λεόντη καὶ τῶν ὁπαδῶν του. Ἰδοὺ
δὲ ποῖον εἶναι τὸ σύστημα τῆς ἐνεργείας τοῦ πα-
τριωτικοῦ τούτου σωματείου.

Ἀναζητοῦνται πάντες οἱ ἐν Ρωμουναίᾳ ἐγκατε-
στημένοι βλαχόφωνοι Ἑλληνες τῆς Μακεδονίας
ἅμα ὡς σημειώθησι τὰ ὀνόματά των, αἱ κατοί-
κιοι των καὶ τὸ ἐπάγγελμά των, ἂν χίζει ἡ εἰς τὸν
ῥωμουνισμὸν κατήχησις. Ἄν τὸ ἔργον ἐπιτύχῃ,
ἔχει καλῶς. Οἱ προ-ῆλκτοι εὐρίσκουσιν ἀνοικτάς
τὰς θύρας τῶν δικητικῶν γραφείων καὶ προθύμων
τοὺς Ρωμοῦνους ὑπαλλήλους εἰς πᾶν αἰτημὰ των.
Ἄν τούναντιον, οὐαὶ εἰς τὸν ἐκτεταμένον. Τὴν ἐ-
πομένην ὁ ἱσχυρὸς ἐρ' οἷα δῆποτε προφάσει καλεῖ
τὸν εἰς τὰ πάτρια ἐμμένοντα καὶ μὴ δημοπρατοῦντα
τὸν πατριωτισμὸν του καὶ τῷ ἀπαγγέλλει ἀνυπαρ-
κτον κατηγορίαν. Κρατεῖ αὐτὸν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν
κατάστημα μέχρις οὗ ἡ ἀνάγκη διαλευκάνῃ τὰ
πράγματα. Διὰ τοιοῦτον συστήματος τρομοκρατικῆς
κατωρθώθῃ ἐν Ρωμουναίᾳ νὰ ὑπαρκαθῇ ἡ ὑπο-
γραφὴ πολλῶν βλαχόφωνων Ἑλλήνων εἰς ἀναφορὰς
πρὸς τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν, δι' ἣς ἐξηγοῦντο
τῇ ἀναγνώσειν ῥωμουνικῶν κοινοτήτων καὶ τὴν
ἀδελφὴν ἱδρύσεως ῥωμουνικῶν σχολείων καὶ ῥωμου-
νικῶν ἐκκλησιῶν ἐν Μακεδονίᾳ. Αἱ πρῶται τοιαῦται
ἀναφοραὶ ὑπεγράφησαν ἐν Ρωμουναίᾳ καὶ οὐχὶ ἐν
Μακεδονίᾳ καὶ ἐν Ἡπείρῳ, ὅπου βραδύτερον ἐ-
στέλλοντο εἰς τοὺς ἐν Μοναστηρίῳ καὶ Ἰωαννίνους
Ρωμοῦνους προέξουσιν, ὅπως ἐνισχυθῶσι διὰ τῆς
ὑπογραφῆς ὅλων ἐκείνων τῶν τυχοδιωκτῶν, οἵτινες
εἶδον αἰνιδίως, ὅτι ἡ ὑπογραφή των προσέλαβε
τοσοῦτον ἀνελπιστὸν ἄξιον.

Ἀλλ' οὐδ' εἰς ταῦτα περιορίσθησαν τὰ κατορ-
θώματα τοῦ Λεόντη. Κατάρθωσαν, ἀγνοοῦμεν πῶς,
νὰ εἰσέλθῃ καὶ εἰς τὴν ἐν Βουκουρεστίῳ τουρκικὴν
προσβίαν ὡς ἱατροῦ. Παραπλανήσας δὲ τὸ προσω-
πικὸν τῆς προσβίας καὶ ἀποκρίσας τὴν ἐπιστο-
λήν αὐτοῦ εἰσῆγγετο ἐπιτηδεῖας συκοφαντίας ἐπὶ
συνομισίᾳ κατὰ τοῦ τουρκικοῦ καθεστώτος ἐν Μα-
κεδονίᾳ κατὰ διαφόρων Ἑλλήνων Μακεδόνων, ὅσοι
ἤνοντο νὰ ὑπογράψωσι τὰς περιφθήμες ἐκείνας
ἀναφορὰς. Ἰδοὺ τὸ δίκτυον τῶν ἐντίμων ἐνεργειῶν
τοῦ ῥωμουνιστοῦ, οὗ τὸ ἐν ἄκρον κρατεῖ ὁ Λεόντης
ἐν Βουκουρεστίῳ, τὸ ἕτερον οἱ ἐν Θεσσαλονικίᾳ
Μοναστηρίῳ, Ἰωαννίνους προέξουσιν τῆς Ρωμουναίας,
ὅπως ἀλειυθῶσιν ἀνυπαρκτοὶ Ρωμοῖνοι.

Ζηλεύοντες τοὺς Ρωμοῦνους διὰ τὴν στρατιωτι-
κὴν καὶ δικητικὴν αὐτῶν σύνταξιν οἰκτεῖρ μεν αὐ-
τοὺς ἐγκαρδίως διὰ τὸν ἀνῆλικον κατήφορον, δὲ ἔλα-
βεν ἡ πλεονεξία των ἡ πρόωρος καὶ χαίρομεν, ὅτι
ἐχθροὶ ἡμῶν ἀδιέχοντο κυνηγόντες τὴν μέθοδον
ταυτην μεταχειρίζοντα, ὅπως μᾶλλον πολεμήσωσιν.

Ἀπὸ τοιούτων ἐχθρῶν οὐδὲ οὐδέποτε κινδυνεύο-
μεν. Διότι εἰδομεν ἐχθροὺς πολλοὺ ἐπικινδυνότερους
καὶ πολλοὺ ἰσχυρότερους τῶν ἀγαθῶν Ρωμοῦνων νὰ
συντριβῶσιν ἐπονειδίστως πρὸ τοῦ ἄρραγτος βράχου
τῆς ἐλληνικῆς συνεκτικότητος, κριβὼς διότι τοιαῦ-
τας κατ' ἡμῶν μετῆλθον μέθοδοι. Τοιαύτας ἀτιμίας
οὐδέποτε ἐστειψεν ἡ τελικὴ νίκη.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς ἐγκρίτου συναδέλφου «Φιλιππουπόλεως»
παραλαμβάνομεν τὰ κατωτέρω παρατιθέμενα ἀπο-
σπάσματα, ἅτινα χαρακτηρίζουσι τὸν κατ' ἡμῶν πό-
λεμον τῶν Βουλγάρων, τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς
του καὶ τὸ ἡθικὸν ποῖόν των τάσεων, ὅπως ὦν ἐλα-
νεται τὸ κακοποιῶν τοῦτο γένος.

«Ὁ ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἰδιαιτέρως ἀνταποκριτὴς τῆς
«Δυνάμει» γράφει, ὅτι ἐν τῇ περιφερίᾳ Σερρών
ἰδίῳ, διαπράττονται αἱ αἰσχροτέρας πράξεις μεταξὺ
τῶν βουλγαρικῶν συμμορῶν τὰς ὁποίας ἐγὼ —
γράφει ὁ ἀνταποκριτὴς — δὲν τολμῶ νὰ μεταδώσω,
διότι θεωρῶ αἰσχρὸν νὰ καταστήσω γινώσκον τοι-
αῦτα συμβαίνοντα ἐκεῖ μεταξὺ ἀδελφῶν. Ἀλλ' εἴθε,
ἐπὶ λέγει, ὁ Θεὸς νὰ τοὺς συνετίσῃ.

Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος». Τὶ λέγει περὶ τῶν κα-
τορθωμάτων τῶν συμμορῶν τούτων ὁ ἐντίμος Μι-
χαηλῶσκη, ἅτινα καὶ εἰς τὸ πρόσκαιρον Βουλγαρίᾳ
φέρουσι τὸ ἐφύθημα; Διὰ τοιούτων κακοτήτων συρ-
φετῶν ἐμίζοντων πρὸς ἀλλήλους περὶ διανομῆς λα-
φύρων ἀρπαζομένων παρ' ἐκείνων, οὐδ' ἀπιστάλη-
σαν, ἵνα ἐλευθερώσῃ, διεξάγεται τὸ ἐθνικὸν βουλ-
γαρικὸν ἔργον καὶ ὑπὲρ τῶν συρφετῶν τούτων κα-
τακλίσκει τοὺς ποιητικὸς ὕμνος ὁ περίφημος ἀρ-
χηγὸς τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁργανισμοῦ;

Ἀλλ' ἀφῆσμεν αὐτὸν τοῦτον τὸν βουλγαρικὸν
τύπον νὰ εἴπῃ ἡμῖν τὰς χωρίζουσας τοὺς δύο ὁρ-
γανισμοὺς, ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν, ἔρδας, ἐξ ὧν
σαφῶς καταδεικνύεται καὶ ἡ ἐπίσημος ἀνάμιξις τῆς
βουλγαρικῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ ἀνίσουν ἔργον τῶν
δολοφονιῶν, τῶν ληστειῶν, τῶν ἐμπερησμιῶν καὶ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρόδη δικηγόρον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5

ἂ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

τῶν ἄλλων ἀκτινομαστων ὁργίων. Ἰδοὺ τί κατὰ τὴν
«Φιλιππουπόλιν» γράφουσιν αἱ «Μεταρρυθμίσεις».

«Ὁ συν-ἀγματοῦρ: Γιάγκωφ, σχηματίζας με-
γάλην συμμορίαν καὶ ἐπιχειρήσας νὰ εἰσβάλῃ εἰς
Μακεδονίαν, ὅπως καταδιώξῃ τὰς ἐν Καστορίᾳ ἐλ-
ληνικὰς συμμορίας, ἐχε προῖον καταδιωγμοῦ ἐκ
μέρους τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως, μὴ ἐπιτρέψα-
σης τὴν διέβασιν αὐτοῦ εἰς τῆς μεθορίου γραμμῆς.
Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερῆδα ἡ κυβέρνησις ἐδικαιο-
λόγησε τὴν διαγωγήν της ταύτην προβάλλουσα,
ὅτι ὁ Γιάγκωφ δὲν θὰ μετέβαιεν, ὡς ἔλεγεν, εἰς
Καστορίαν. Ἄλλ' εἰς τὰ πέριξ τοῦ Νευροκοπίου
ὁδοῦ ἐκδικηθῇ τὸ Σανδάνσκη διὰ τὴν ἐξολόθρευ-
σιν τῆς συμμορίας Στοιγιανῶφ καὶ Παρθένιεφ.

Αἱ «Μεταρρυθμίσεις» ἐρωτῶσιν εἰτα διὰ τί δὲν
καταδιώχθῃ καὶ ἡ εἰσβαλοῦσα ἐσχάτως συμμορία
τοῦ περὶ τὸν Ἀ. Λούραν Ἐσωτερικοῦ Ὀργανισμοῦ,
εἰς ἣν εἰσὶ κατατεταγμένοι καὶ μαθηταὶ τῆς ἐν
Σόφια στρατιωτικῆς σχολῆς ὡς ὀργανισμοὶ τοῦ
ταγματάρχου Νερέζωφ;

Οἱ ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ Ἀθήναις διπλωμα-
τικοὶ πράκτορες Π. Δημητρίωφ καὶ Τ. Μ. Ματέφ
ἀπελύθησαν τῆς θέσεως αὐτῶν ὑπὸ τῆς βουλγαρι-
κῆς κυβερνήσεως. Σόφια: ἀπο-
δίδουσι τὴν ἱστορίαν τῶν δύο τούτων ἐπαλλήλων
εἰς τὸ ὅτι ἐπέδειξαν ὑδράκιον ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ των.
(Σημ. «Ἀγῶνος». Ἰσως διότι οἱ ἄνθρωποι δὲν με-
τεκάλεσαν εἰς Βουκουρεστίον καὶ Ἀθήνας, ὁπαδοὺς
τοῦ Σαράφωφ καὶ Μιχαηλῶσκη καὶ δὲν ἐκτενίσαν
διὰ βομβῶν δημόσια τινὰ κτίρια, νοσοκομεῖα λ. χ.,
γυμνασια, ὁρμαιοτροφεῖα, τοσοῦτον ἐχέοντα
ἐχθροὺς τῶν Βουλγάρων, διὰ βομβῶν δυναμίτιδος).

Ἐξακολουθοῦσιν ἐπιτείνεσθαι, λέγει ἡ «Φιλιπ-
πουπόλις», αἱ ἀντεγκλήσεις μεταξὺ τῶν βουλγαρομα-
κεδονικῶν κομιτῶν τοῦ Ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ Ἐξω-
τερικοῦ Ὀργανισμοῦ. Οὕτως ἡ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν
ἐκδιδομένη βουλγαρικὴ ἐφημερίς «Βελικνικαὶ Εἰδή-
σεις» δημοσιεύει μακροσκελὲς ἄρθρον, δι' οὗ δικαιο-
λογεῖται τὴν διαγωγήν τοῦ Κομιτάτου τοῦ Ἐσωτε-
ρικοῦ Ὀργανισμοῦ καὶ τὴν τελευταίαν ὑπὸ τοῦ Σαν-
δάνσκη, ὁπλαρχηγοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου, κατα-
στροφὴν τῆς συμμορίας τοῦ Στοιγιανῶφ καὶ τοῦ
Παρθένιεφ κατακρίνει τὸ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Τσόν-
τσεφ καὶ τοῦ Σαράφωφ διευθυνόμενον τμήμα τοῦ
κομιτῆ τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ὀργανισμοῦ, διότι οὗτοι
ὄντες ὄργανα τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καὶ
ὀπλιζόμενοι τῇ χορηγίᾳ αὐτῆς ἐξυπηρετοῦσι μᾶλλον
τὰ βουλγαρικὰ συμφέροντα, παρουσιάζοντες ὡς με-
σοί τῆς ιδέας τῆς Βουλγαρίας τοῦ Ἀγ. Στεφάνου,
καὶ οὐχὶ τὰ μακεδονικὰ, ἅτινα ἀποβλέπουσιν εἰς
μόνην τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας. Ἀμφο-
τεροὶ ὅτε Τσόντσεφ καὶ ὁ Σαράφωφ διὰ τῆς ἐπι-
δεικτικῆς καὶ θορυβώδους δράσεώς των ἐπιδιώκουσιν
ἰτομικὴν αἰγλήν, ζηλοῦντες τὴν ἀπόκτησιν μεγά-
λου ὀνόματος ὡς τὸ τοῦ Γαριβάλδου καὶ τοῦ Να-
πολέοντος Α' ἀλλ' ἐξετέθησαν πλέον ἀρκετὰ, ὃ δὲ
λαὸς καὶ οἱ ἀνεπτυγμένοι μακεδόνες δὲν τοὺς ἐκτι-
μῶσι πλέον καὶ διὰ τοῦτο καταδιώκουσι καὶ τοὺς
ὅπως αὐτῶν ἀποστελλομένους ὁπλαρχηγούς εὐθὺς ὡς
εἰσέλθουσιν εἰς τὴν μακεδονίαν. Τοὺς ὁπλαρχηγούς
τούτους ἡ ρηθῆσα ἐφημερίς χαρακτηρίζει ὡς ἐξ
ἐπαγγέλματος ληστές καὶ κακοῦργους ὡς ὁ Δάντσο
Ζλάτωφ ὁ κύριος τῶν Καρακατσάνεω τῶν ὅρων
Πίριν, ὁ Βανί Περίλβαν ἀρχιεὶς κατὰδικος, ὁ Ἰβάν
Καραβουλῆς καὶ ἄλλους ὁμοίους αὐτοῖς τοὺς ὁμοίους
ἐγκωμιάζει καὶ ἀπακαλεῖ ἡρώας τοῦ ὁργανόντων, αἱ
«Μεταρρυθμίσεις».

Τὴν ὅλην δὲ κατάστασιν ἐν Βουλγαρίᾳ εἰκο-
νίζει ἡ «Φιλιππουπόλις» διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου.
«Ἡ ἀνθελληνικὴ θύελλα δὲν ἐκόπασεν ἔκδηλόν, ὡς
ἡλπίετο. Τὰ νε

(έπεται συνέχεια)

ἐπιδόσεις τῆς ρωμουνικῆς δι' ἡν τελεσιγράφου διακοινώσεις, εἰς ἀνωτέραν βίαν διέκρινον, Κύριος οὗς οἶδε κρίμασι μεταξὺ τῶν ἄλλων ὅρων τῆς ἱκανοποιήσεως ἀπεφάσισε νὰ ἐπιβάλῃ τῷ ἀκριβοῦς Βαλῆ καὶ ἀληθεῖ Ὁθωμανῶν πατριῶτι Ὁσμαν Πασᾶ καὶ τὴν ταπεινώσειν, ὅπως ἐπισκερθεῖ τὸν πρόξενον τῆς Ρουμανίας, διότι ὁ Βαλῆς οὗτος ἔχε τὴν ἀδιακρίσιαν νὰ εἶνε προνοητικώτερος καὶ δευτερευόντως τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει προσημαμένων τῶν ἡ ἐκ τῆς ἐπισκέψεως ταύτης ἐν τύπων παρὰ τῷ Ἡπειρωτικῷ λαῷ ἀμφοτέρων τῶν θεοσκευμάτων ὑπέρβεν οἰκρά, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀλόφραν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀλλὰ μείζονα ἀνέπτυξε τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἐπαγίωσε τὴν συμπάθειαν τοῦ λαοῦ τοῦτου πρὸς τὸν Ὁσμαν Πασᾶν. Δύο ἡμέρας βραδύνοντες τ. ἔ. τὴν Παρασκευὴν ἀντεπισκέφθη ὁ Παδεῖνος τὸν Βαλῆν ἐν ὄργῃ μεσημέρια, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δεκτός, τοῦ Ὁσμαν Πασᾶ ἀναπαυομένου κατὰ τὴν ὥραν ἐκεῖνην. Προῃθὲς δὲ Κυριακὴν ἐπαγγέλλον καὶ οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν ἀνυπαρκτῶν σχολείων περὶ ὧν ὁμιλοῦνται εἰς διόκησιν ὡς ἡθικοὶ αὐτοῦ τῶν προκληθεῖσιν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα γνωστῶν σκηνῶν Ἰδόμεν τὸς περαιτέρω περιπέτειας τοῦ κομμογερατικοῦ τοῦτου δράματος, τοῦ τόσῳ παρ' ἀμορφωθέντος σκοπῆως καὶ κακοεὐλως ἐν τῷ Εὐρωπαϊκῷ τύπῳ, ἰδίως δὲ ἐν τῷ Ἀδριατικῷ καὶ Ἰταλικῷ, καίτοι κατὰ τὸ φανόμενον θεωρεῖται λελυμένον ὑπὲρ τῆς Ρουμουνικῆς μεγαλομανίας.

Φαίνεται, ὅτι οἱ μισθοὶ κακοῦργοι, τῆς παραγάνδας διέκρινοντες εἰς ἀνωτέρας παρακελεύσεις προέβλεπον εἰς τὴν οὐλήν καὶ ἐπὶ λυτρίαι ἀπαγωγὴν προκρίτον τινὸς Βουδισμῶτος Καζούνα, γνωστὸν δὲ τὴν ἐμνησὴν αὐτοῦ εἰς τὰ πάτρια Ὁ ἀντικῆς οὗτος ἐπαγγέλειτο ἐκ Γρεσενῶν, ὅπου μετ' ἄλλων συγκαταμένων τοῦ εἶχε προσκληθῇ ὡς μέγιστος διὰ τὴν ἐκδόσιν συμβάντα. Καθ' ὅσον δὲ συνελθόντες ὑπὸ ληστῶν ἀπαιτούντων ἥδη πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ 400 λίρας.

Ἐγγύα τὸν ἀριμὸν μ. α. μ. π. ἀδελφῶν τῶν τεκέδων Ἀργυροκαστοῦ, μετ' ἐχθρότητος ἐνταῦθα ὑπὸ συνοδείαν κατηγοροῦμενοι ἐπὶ κακῇ διαχειρίσει τῆς περιουσίας τῶν τεκέδων καὶ νοσοφίαις χιλιάδων τινῶν λιγῶν.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πόσον μεγαλοῦρον εἶναι ἡ ἀτομικὴ ἐν Ἑλλάδι πρωτοβουλία καὶ ἀντίθετον πρὸς τὴν κακοκινουμένην τῆς ἐλληνικῆς Πολιτείας! Ποία, ἐλπίδας καὶ οἶαν ἐνθάρρυναν ἀποκομίζεις, όταν στέφῃ τὸ βλέμματ' αὐτὸ πρὸς δ. τι οἱ ἰδιῶται οἰοῦνται ἀμυνόμενοι κατὰ τῆς νωθότητος καὶ τῆς κακῆς ἐστίν, διεθελῶσας τὸν ἀρχὸν πρᾶττον οὐνασπιζόμενοι εἰς ἔργα κοινῆς ἀφελείας, ἔργα ἀληθῶς ἐπιβαλλόμενα εἰς αὐτὴν τὴν διοίκησιν τοῦ κράτους καὶ οἶαν ἀνακούφιον αἰσθάνεται βλέπων πατριόμορον ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν διὰ παραλείπει τῆς διοικήσεως!

Τὴν ἀνακούφιον ταύτην ἡσθάνθημεν μαθόντες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν σύμψησιν τῆς ἐνώσεως τῶν Ἑλλήνων Γεωπόνων, τὴν ἐκλογὴν τοῦ διοικητικοῦ αὐτῆς συμβουλίου συγκαροῦνθέντος ἐκ τῶν μάλιστα πεφωτισμένων ἐπιστημόνων, οὓς ἔχει καὶ ἐπιδείξῃ ἡ Ἑλλάς, οἷος ὁ πολὺς Πατριώτης Γεννάδιος, ἐπίτιμος πρόεδρος, ὁ κ. Σπ. Χασιώτης, ἄλλο τοῦτο διακεκριμένον τέκνον τῆς Ἡπείρου, πρόεδρος, ὁ Σὺμ Γούδας, γεωπόνος διπλωματοῦχος ἀνωτάτης γεωμικτικῆς γεωπονικῆς σχολῆς, γενικὸς γραμματεὺς, Ἰωάν. Στεφάνου, γεωπόνος τῆς σχολῆς τοῦ Μοντελλιέ, καὶ τελευταῖον τὸν πρόπον τῆς ἐνεργείας τοῦ λαμπροῦ τοῦτου σωματείου. Ἰδοὺ δὲ κατὰ ποῖον σύστημα θὰ λειτουργήσῃ:

Ἐταῖροι τοῦ συλλόγου ἐγγράφονται ἐπὶ καταβολῇ μιᾶς δραχμῆς κατ' ἑτος οἱ βουλομένοι ἐκ τῶν γεωπόνων, τῶν γεωργῶν, γεωροκτηματιῶν καὶ γεωροδομητῶν. Ὁ σύλλογος ἐκλέγει ἀντεπιστάλλοντα μέλη γεωπόνους ἢ διακεκριμένους γεωροκτηματίας καὶ γεωροκτοῦς βιομηχάνους ἐν Ἀθήναις, ὅπου εἶνε ἡ ἔδρα τοῦ σωματείου καὶ εἰς τὰ διάφορα χωρία τῆς Ἀττικῆς, πρὸς δὲ εἰς τὰ κυριώτερα γεωργικὰ κέντρα τῶν ἐπαρχιῶν. Τὰ ἀντεπιστάλλοντα μέλη ἐγγράφονται ἐταίρους καὶ καλοῦσιν αὐτοὺς εἰς μερικὰς συνελεύσεις διὰ τὴν μελέτην καὶ ἐκφορᾶν γνωμῶν περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς γεωργίας καὶ περὶ τῶν ληπτέων μέτρων τῆς πληρώσεως τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

Τὰ πορίσματα τῶν κατὰ τόπους μελετῶν τοῦτων συγκεντρύνει τὸ ἐν Ἀθήναις κεντρικὸν γραφεῖον τῆς ἐνώσεως καὶ συγκαλεῖ γενικὰς συνελεύσεις, ὅπως μελετήσῃ καὶ μετὰ συζήτησιν ἐξαγάγῃ τὰ γενικά συμπεράσματα τῶν οὐσέων τούτων, τὰ ὅποια θὰ δημοσιεύονται καὶ θὰ ὑποβάλλονται εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως βοηθῶν οὕτως αὐτὴν εἰς τὰς μελέτας αὐτῆς προκειμένης περὶ ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας καὶ τῶν σωματῶν αὐτῇ κλάδων καὶ περὶ ἐνθαρρύνσεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς ἐν γένει.

Ἡ ἐνωσις ἐκτὸς τῆς ἐργασίας ταύτης τῆς ἀφορώσης εἰς τὰς μελέτας καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις περὶ τῶν γεωργικῶν ζητημάτων τῆς χώρας θέλει ἀσχοληθῇ καὶ περὶ ὁργανώσεως γεωργικῶν ἐκθέσεων καὶ γεωργικῶν συνεδρίων κατ' ἀρχὰς ἐν Ἀθήναις καὶ βραδύτερον εἰς διάφορα γεωργικὰ κέντρα τῆς Ἑλλάδος, περὶ οὐσέων λαϊκῶν σχολῶν περιοδικῶν ἐπὶ διαφόρων κλάδων τῆς γεωπονίας, εἰς ἃς θὰ διδασκῶσιν ἀντιστοιχῶν καὶ δωρεὰν εἰδικὰ

πρόσωπα ἐκ τῶν μελῶν τοῦ σωματείου. Οὕτω κατὰ τὸ παρὸν θὰ διοργανωθῇ ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ μεγάρῳ μία μεγάλη ἐκθεσις διεθνῆς γεωργικῶν ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων περιλαμβανούσα πολλὰ ἰδία τμήματα γεωργίας, γεωργικῆς υδροτεχνικῆς, κτηνοτροφίας, θηριοτροφίας, οἰνοποιίας, οἰνοπνευματοποιίας, ἐλαικομίας, ἀμπελοποιίας, σιτοτροφίας, μελισσοκομίας, δένδροκομίας, λαχανοκομίας κλ.

Εἰς τὰ διάφορα αὐτὰ τμήματα, τὰ ὅποια θὰ τεθῶσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν εἰδικῶν ἐν ἐκάστῳ κλάδῳ ἐπιστημόνων, θὰ ἐκτεθῶσι πλουσιώτατοι συλλογαὶ δίων τῶν τῆς τελευταίας ἐφευρέσεως μηχανημάτων, ἐργαλείων καὶ ὀργάνων ὅσον τῶν ἐν Ἑλλάδι κατασκευαζομένων ὅσον καὶ τῶν ἐν ταῖς διαφόροις χώραις τῆς Ἑσπερίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, καλουμένων τῶν ἀπαιταχῶν ἐργαστηρίων νὰ ἐκθέσῃ καὶ εἰς τοὺς ἐκ Τουρκίας καὶ Μ. Ἀσίας ἐπισκέπτας τῆς Ἑκθέσεως. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς 1ης Μαρίου τοῦ προσηγοῦς ἔτους καὶ θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ δέμητον διαρκούσης αὐτῆς θὰ διοργανωθῶσι διαλέξεις περὶ τῆς χρήσεως τῶν ἐργαλείων εἰς τὰ διάφορα τμήματα.

Εἶναι περὶ τὸν ὅσον τῶν ἐν ὑποστήριξιν τοῦ σωματείου τοῦτου ἡ μήτηρ τῶν τεχνῶν, ἡ γεωργία, ἐνταῦθα ἀξιοθερητικῶς παρημελημένη ἐν Ἑλλάδι, οὐ μόνον ἐπὶ δεικνύει ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἡθικῇ αὐτῆς ζημίᾳ. Ἀπὸ τῶν ἀρχαῖ τῆς θεορασίας αὐτῆς ἤρχισαν εὐδαιμονίως ἀπὸ τινος ἐπαρμολογίας διὰ διαφόρων νομοθετικῶν μέτρων δριμύτων εἰς τὰς κτενέρας Ζῆν καὶ Θεοτόκῃ καὶ διὰ τῆς Πανελληνίου Γεωργικῆς Ἑταιρείας, ἡς πρόεδρος καὶ ἰδρυτὴς τυχάνει ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς, κάλλιστοι δὲ εἶναι οἱ ἀποδοθέντες μέχρι τοῦδε καρπὸς ἄλλ' εἰμὲθα ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κινήσεως ταύτης. Ἐξ ἧς ἡμεῖς τοῖς ἀπαιτούμενοι οὐ μόνον τὴν δίκην αὐτάρκειαν τῆς Ἑλλάδος ἀλλὰ καὶ τὴν ἡθικὴν ἐξυγίανσιν τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου δὲ εἰπεῖν καὶ τοῦ κοινωνικοῦ καὶ τοῦ ἔθνικο. Ὅπου ἡ γεωργία ἡμῶν καὶ ἐνισχύεται καὶ ἐξευγνίζεται διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν γνώσεων καὶ τῶν πλοῦτον τῶν θερηπόντων αὐτῆς. ἐκεῖ καὶ μελίστων πολιτικῇ ἐδότησει καὶ ἐννομος τάξις καὶ πειθαρχία τῶν πολιτῶν καὶ φιλόστοργος προσήλωσις πρὸς τὸ πατριον ἔδαφος καὶ ἡθῶν ἡμερότης.

ΕΝ Τῇ συνεδρίᾳ τῆς βουλῆς κατὰ τὴν 19 πρὸς τὴν λῆξιν βουλευτῶν ὁ βουλευτὸς τῶν ἐξωτερικῶν κ. Σκουζὲς ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τῆς κατὰ τὸν Ἀλφόνσου βασιλέως τῆς Ἰσπανίας καὶ τοῦ προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἀποτυχούσης δολοφονικῆς ἀποπειρᾶς ἐξήγησε παρὰ τῆς βουλῆς τὴν ἀδείαν ἥν καὶ ὁμοφώνως αὐτὴ παρέσχεν, ὅπως συγκαρῇ τοὺς διασωθέντας ἀρχηγούς τῶν δύο ἐκείνων κρατῶν διὰ τὸν ἐπομένον λόγον:

Διὰ τοῦ τηλεγράφου ἔλαβον πρὸ ὀλίγου λυπηρὸν ἄγγελμα ἐκ Παρισίων. Ἐγένετο δολοφονικὴ ἀπόπειρα ἐναντίον δύο ἀρχηγῶν κρατῶν, τοῦ βασιλέως τῆς Ἰσπανίας, κράτους μετ' οὗ διατελούμεν εἰς φιλικὰς σχέσεις καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, μίαν τῶν προστατιδίων Δυνάμεων, μετ' ἧς μᾶς συνδέει ἡ ἐθνικὴ ἐγγνωμοσύνη. Παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ ἐπιφορτίσῃ ἡμᾶς, ὅπως διασώσωμεν τὰ συγκαρῆται ἐπὶ τῇ διασώσει τῶν Πλῆν τοῦ βουλευτῶν τῶν ἐξωτερικῶν συγκαρῶν τῶν τῶν τῆς βασιλείας Ἀλφόνσου καὶ τῶν προέδρου τῆς δημοκρατίας Λουμπὲ ἐν δυνάμει τῆς ἐλληνικῆς κτενέρας καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐν δυνάμει αὐτῆς θεομάρτυρα ἀπηύθυνε συγκαρῆται τηλεγραφήματα Ἐγκράδιστο δ' ἦσαν καὶ αἱ εἰς τὰς τηλεγραφήματα ταῦτα ἀποκρίσεις τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ κ. Λουμπὲ.

ΓΑ τηλεγραφίματά τοῦ κ. προέδρου τῆς Βουλῆς ἔχουσιν οὕτω:

Πρὸς τὴν Α. Μεγαλειότητα

ΑΛΦΟΝΣΟΝ ΙΓ'

Βασιλέα τῆς Ἰσπανίας

Εἰς Παρισίους

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων, πιστὰς διεργημένους τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐνετείλατό μοι παμψηφεῖ νὰ υποβάλω τῇ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότητι τὴν ζήτησιν καὶ εἰλικρινῇ αὐτῆς συγκαρῆται, καθ' ὅσον ἡ Θεία Πρόνοια ἐπέστειλε τῶν ἡμερῶν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος τῶν τοσούτῳ πολυτίμων διὰ τὴν ὑμετέραν τοῦ ἱσπανικοῦ Ἰσπανικοῦ Ἑθνους.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων

ΑΛΕΞ. ΡΩΜΑΞ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ

Τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἐγγνωμοσύνη ἐπὶ ταῖς ἐνεργείαις τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ διεργημένους τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ καὶ παμψηφεῖ μοι ἀνέθηκε τὴν ἐντολὴν νὰ διασώσω Ὑμῖν κ. Πρόεδρε τὴν βαθεῖαν λύπην τῆς ἐπὶ τῇ μυστῇ δολοφονικῇ ἀποπειρᾷ τῆς ὁποίας μικροῦ δεῖν ἐγένεσθαι ὅτι, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἔνθεμα συγκαρῆται ἐπὶ τῇ διασώσει Ὑμῶν ἀπὸ τοῦ κινδύνου.

Πᾶν δ. τι θίγει τὴν φιλελευθέραν Γαλλίαν συγκαρῇ βαθεῖος καὶ τοὺς φίλους λαοὺς καὶ τὰ δυνάστευμένα ἔθνη.

ΑΛΕΞ. ΡΩΜΑΞ

Εἰς Παρισίους

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἐγγνωμοσύνη ἐπὶ ταῖς ἐνεργείαις τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ διεργημένους τὰ αἰσθήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐν δημοσίᾳ συνεδρίᾳ καὶ παμψηφεῖ μοι ἀνέθηκε τὴν ἐντολὴν νὰ διασώσω Ὑμῖν κ. Πρόεδρε τὴν βαθεῖαν λύπην τῆς ἐπὶ τῇ μυστῇ δολοφονικῇ ἀποπειρᾷ τῆς ὁποίας μικροῦ δεῖν ἐγένεσθαι ὅτι, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ἔνθεμα συγκαρῆται ἐπὶ τῇ διασώσει Ὑμῶν ἀπὸ τοῦ κινδύνου.

Πᾶν δ. τι θίγει τὴν φιλελευθέραν Γαλλίαν συγκαρῇ βαθεῖος καὶ τοὺς φίλους λαοὺς καὶ τὰ δυνάστευμένα ἔθνη.

ΑΛΕΞ. ΡΩΜΑΞ

Εἰς τὸ Μητροπολιτικὸν μέγαρον συνήλθε κατὰ πιν προσκλήσεως ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου εἰς μακρὰν συνεδρίαν ἡ Ἐπίκοπος τῶν Μακεδόνων ἐπιτροπὴ, ἵνα κανονίσῃ τὸν τρόπον τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπιτροπῶν ἐκ κυρίων πρὸς συλλογὴν ἐργῶν.

Εἰς τὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Υ. τῆς περιφέρειας τῆς ἐπιτροπῆς ἀνέστη τὸ βαρὺ ἐρκεσίσις Ἐλένης ἐπιτροπὴν ἀνέστη τὸ βαρὺ ἐρκεσίσις τῆς συλλογῆς ἐργῶν, εἰς τὴν ἔδραν δὲ ἐπιτροπὴν ἡ μέριμνα πρὸς περιθάλψιν τῶν προσφύγων Μακεδόνων, οἷνες καταφεύγουσιν εἰς Ἀθήνας ἵνα σωθῶσιν ἀπὸ τῶν βουλγάρων ληστανταριστῶν.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης θὰ ἀνέλθῃ καὶ αὐτὰς εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ θὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς μακρὰν ἀκρόασιν παρὰ τῆς Α. Υ. τῇ περιλήψει Ἐλένης, πρὸς τὴν ὁποίαν θὰ ἀνακοινώσῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ἐπισκοπῆς τῶν Μακεδόνων καὶ θὰ τὴν παρακαλέσῃ νὰ δεχθῇ τὴν παρακλήσιν πρὸς συλλογὴν ἐργῶν.

Ἐκτὸς τῶν μέτρων τούτων ἡ Κεντρικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὲρ τῶν Μακεδόνων ἀπεφάσισεν, ὅπως συντάξῃ νέαν ἐκκλησίαν πρὸς τὴν ἀπανταχῶς Ἑλλήνας ὑπὲρ τῶν παθόντων Μακεδόνων, θὰ ἐνεργήσῃ δὲ αὐτὰ τὰ μέλη ἐργῶν εἰς τὴν Πρωτεύουσάν καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διὰ τῶν συσταθεῶν ἐκεῖ μικρῶν ἐπιτροπῶν.

Συγκλητικὴ καὶ ὁραία ἐορτὴ ἔγενετο τὴν ἑσπέραν τοῦ Σαββάτου ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθυσῇ τοῦ Παρθένου. Ἡ ὑπὸ πρόεδρον τὸν κ. Ν. Δαρμασκηνὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κεκρυφαῖα ἀδελφότης ὁ «Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων» διαργάνωσε τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τῆς ἐνώσεως τῶν ἱόνων νήσων μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ὁ κ. Λάμπρος διηγεῖται καὶ τὸν ὁ δῆτωρ τῆς πανηγύρεως καὶ διὰ λόγον, ἐν ᾧ κατόπτερος τοὺς ἀνεκδοτοὺς καὶ ἐνδύλους τῶν Ἐπτανήσων ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνάς, ἐδίδασκε τὰς συγχρόνους γενεὰς τὴν ἀκλόνητον πίστιν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ κοινῶν τῶν Ἑλλήνων πύθον τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ συμπατος γένους.

Ἀνεκρούσθησαν εἰς διάφορα μουσικὰ τεμάχια καὶ ἀπηγγέλλθησαν ἐκλεκτὰ ποιήματα ὑπὸ τῆς δικτυωτῆς ἡθοιοῦ δεσποινίδος Εὐμαρμένης Σανθάκη.

Ἡ δῆλσις διαφόρων ἀθλητικῶν σωματείων Ἑδρώτης καὶ Ἀμερικῆς περὶ προθύμου συμμετοχῆς εἰς τοὺς κατὰ τὸ προσεχές ἔαρ τελευτούμενους ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας ἐγγυᾶται τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν καὶ αἱ Ἀθῆναι ἀπαξ εἰ καθιστάμεναι κέντρον οἰκουμενικῆς συγκεντρώσεως θὰ προσλάβουσι τὴν αἴγλην τὴν πανηγυρικὴν, ἥν αὐταὶ μόναι καὶ πόλεις γνωρίζουσι νὰ περιβάλλονται. Θὰ ἴδωμεν καὶ πάλιν ἐπιτελλοῦσας τὰς ὁραίας ἡμέρας τοῦ ἔαρος τοῦ 1896 καὶ τοὺς Ἑλλήνας ἐρήθους διεκδικούντας πάντοτε μὲν φιλοτιμίας, ἐνίοτε δὲ καὶ νικηφόρους τὴν δάφνην τῆς νίκης πρὸς τοὺς περιουσίμους ἀθλητὰς τῆς πεπολιτισμένης Δύσεως Ἡ δὲ τὸν Διαδόχον προεδρεῖα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν δολιματικῶν ἀγῶνων παρέχει τὴν ἐγγύησιν τῆς τελείας αὐτῶν ἐπιτυχίας.

ΚΑΤΑ τὸ λῆξαν 20ῆμερον τοῦ λήγοντος μηνὸς Μαῖου εἰσπραχθῆσαν ὑπὸ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς δρ. 1,007,922,65 καὶ φρ. χρυσᾶ 103,802,05 ἀπέναντι δρ. 536,386,45 καὶ φρ. χρ. 253,344 ἀντα εἰσπραχθῆσαν ὑπὸ τοῦ τελωνείου κατὰ τὸ ἀντίστοιχον 20ῆμερον τοῦ ἔτους 1904. Ἡτοι εἰσπραχθῆσαν ἐπὶ πλεόν μὲν εἰς δρ. 471,536, 90, ἐπὶ ἔλαττον δὲ εἰς χρυσὸν 149,541 95 ὙΠΟ τῶν βουλευτῶν τῶν Ναυτικῶν διετάχθη ὁ κτενέρας τῶν δολιματικῶν ἀγῶνων παρῆται τὴν ἐγγύησιν τῆς τελείας αὐτῶν ἐπιτυχίας.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη, ἵνα καὶ ἐφέτος διενεργηθῇ ὁ ἐκπαιδευτικὸς πλοῦς τῶν Δοκίμων καὶ πρὸς τοῦτο ἐδόθησαν αἱ δέουσαι διαταγαὶ ἵνα τὸ εὔδρομον «Μισοῦλης» ἐτοιμασθῇ πρὸς ἀπόπλουν.

ΑΠΟ μιᾶς ἐδεσμοδότης περὶ τὸν κ. καὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι εἶνε βροχερός. Ἡ βροχὴ ἐπεσκίρθη δίκην πλανοδίου ξένου ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους ἥτις δὲ ἐνεργετικῇ κατὰ τὸ πλεόντος ἰδίᾳ ἐν Θεσσαλίᾳ ἡ ἐπικερὴς αὕτη, ὅπου ἂν μὴ ἔβρεχεν, ὑπὸ ἀφύκτου καταστροφῆς θὰ ἤρκειτο ἡ τῶν δημοτικῶν ἐρευνῶν ἐσοδεία. Ἐπίσης ὡρελὴ καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ μετασοκολικῆς ἡ δομηταὶ ἀναπτυσσόμενῃ ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἑσθίᾳ.

Οἱ πρόεδροι τῶν διαφόρων σωματείων Πειραιῶς ἄριστοι πρᾶξαντες ἀπεφάσισαν νὰ τελέσωσι τὴν προσεχῇ Κυριακὴν ἐπέτειον τῆς ἀπαισιωτάτης διὰ τὸ ἔθνος ἡμῶν ἡμέρας τῆς 29 Μαῖου 1453 μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἡρωικοῦ αυτοκράτορος ἡμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου. Ὁ δῆμαρχος Πειραιῶς προφρονῶς ἐδέχθη καὶ τὴν προεδρίαν τῆς ἐσοδοῦς ταύτης πράξεως. Τὸ παραδείγμα τῶν φίλων τῶν προέδρων τῶν ἐν Παριεῖ σωματείων ἡδύνατο ὅσοις νὰ μιμηθῶσι καὶ οἱ πρόεδροι τῶν ἐν Ἀθήναις σωματείων ἀνάλογα δὲ νὰ πρᾶξῃ καὶ ὁ δῆμαρχος Ἀθηναίων, οὕτως ὅστε μὴ κρὸν κατὰ μικρὸν νὰ καταστῇ τὸ ἔθνος τοῦ μνημόσυνον γενικὴ ἐορτὴ τῶν ἑθνικῶν βλαπτικῶν ἀν δύνανται νὰ κληθῇ ἐορτὴ ἡ ἀνέμνησις τῆς ἀποφράδος ἡμέρας καὶ ἡ πρὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ ὑψίστου ἑξαμολογίας τῶν ἀμαρτημάτων καὶ ἡ διησία πρὸ τοῦ Θεοῦ μαρτυρία ἡμῶν, διὸ συνετελεσμένοι θὰ μιμηθῶμεν τὸ ἀθάνατον παραδείγμα τῆς ἐθελουσίας τοῦ ἡρωικοῦ αυτοκράτορος, ὅπως ἐκδικήσωμεν τὸ αἷμα τοῦ ἀναστειλόμενου τῶν γάμων.

περιωριζόμενον καὶ καταπεπνικῶτα θρόνον τοῦ. Πρῶτον δὲ πάντων εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦτο περὶ κατ' ἑτος νὰ προσέχονται οἱ διδάσκαλοι μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτῶν διδάσκοντες οἱ καθήκοντα ἐπιβάλλεται εἰς τὰς νέας γενεὰς, ὅπως ἀποπλύνουσι τὸν ὅπον τῶν προγονικῶν ἀμαρτημάτων καὶ παρὰσκηνάσωσι νέαν Ἑλλάδα δγιά, ἡθικήν, ἐντιμὴν, φιλόπονον, πρόθυμον εἰς τὰς θείας, αἰσθητῶν, ὑπεράνω τῶν χαμαῖ ἡλῶν δρέξων, αἰσθητῶν νομοὶ νὰ καταφθεῖναι καὶ παραδώσωσι εἰς τὴν χλεύην τῶν ἐθνικῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὴν καταισχύνῃ τὴν φυλὴν, ἥτις ἐγένετο τῆς ἀρετῆς διδάσκαλος τῆς οἰκουμένης.

ΙΑ τοῦ νομοσχεδίου, ὅπερ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν ἑβδομάδα ταύτην θὰ καταστῇ νόμος τοῦ κράτους περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, οἱ βουλευταὶ κατὰ τὴν ἐπομένην βουλευτικὴν περιόδον θὰ ἀνέρχονται εἰς 177.

Ἐν τῷ πρωτοδικεῖῳ Ἀθηνῶν ἀνεγνώσθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἡ διαθήκη τῆς ἀρ. 11 νόουσης φιλοπάτριδος δεσποίνης Χαρικλείας χήρας Π. Ἀδράμοβις, τὸ γένος Νικολέως ἐκ Θεσσαλίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δι' ἧς ἐκτὸς τῶν εἰς τοὺς συγγενεὺς καταλειπομένων κληροδοτῶν 10,000 δραχμῶν εἰς ἕκαστον τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων τούτων: τὸ Ἀσυλὸν τῶν Ἀνείτων, τὸ νοσοκομεῖον ὁ «Εὐαγγελισμός», τὸ βρεφοκομεῖον Ἀθηνῶν, τὸ νοσοκομεῖον τῶν παιδῶν καὶ τὸν «Παρθενόν».

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Ἀθην πρακτορεῖον δὲ διουρῶν τῶν Ἑξωτερικῶν τῆς Γαλλίας διέκρινε παρητή